

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 65979-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

לפני: כב' השופט הבכיר נתן זלוצ'ובר – אב"ד

כב' השופטת דינה כהן

כב' השופט דניאל בן טולילה

- המבקשים/ נאשמים:
1. יניב זגורי ע"י ב"כ עו"ד פלדמן
 2. אהרון איטל ע"י ב"כ עוה"ד משה יוחאי ולירון אודסר
 6. משה רובין ע"י ב"כ עוה"ד עינב יתח ורועי אטיאס
 7. עמיר בן שימול ע"י ב"כ עוה"ד חיים אוחנה ונס אוחנה
- הערה: הנאשמים 3, 4 ו- 5 – נשפטו.

נ ג ד

- המשיבה / המאשימה:
- מדינת ישראל
- ע"י ב"כ עוה"ד סיגל דהן ורחל אלמקייס מפמ"ד,
- ועו"ד שירי רום פרקליטות המדינה מחלקת
- הסייבר.

החלטה

- לפנינו בקשה לעיכוב מתן הכרעת הדין (הקבועה ליום 30.10.2025), גילוי מלא של חומר חקירה שהופק באופן לא חוקי ומתן סעדים בשל פגיעה בזכות הנאשמים להליך הוגן.
- טענות ב"כ הצדדים והשתלשלות העניינים.
- לטענת ב"כ הנאשמים, ביום 18.9.2025 הם קיבלו הודעה מטעם המאשימה, לפיה: "במסגרת בדיקה מקיפה שבוצעה על ידי פרקליטות המדינה לגבי כל התיקים הפליליים שבהם הופעלו מערכות לביצוע האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים, נבדק גם התיק שבנדון. להודיעכם כי במסגרת הבדיקה עלו הממצאים המפורטים במסמכים המצורפים בזאת".
- להודעת המאשימה צורפו 7 פראפרזות, מהן עולה, לטענת ב"כ הנאשמים, כי המערכת הטכנולוגית ששימשה את המשטרה במועד מימוש צווים להאזנת סתר שניתנו במסגרת החקירה בתיק זה, לא הסתפקה בהאזנות סתר כמשמעותן בצווים השיפוטיים, אלא חדרה בפועל למכשירים סלולריים של נאשמים ועדים ושאבה מהם נתונים נוספים, לרבות אנשי קשר, פתקים ופרטי מידע אחרים.
- חומר זה, לטענת ב"כ הנאשמים, מעולם לא הועבר לידיהם והוא נחשף לראשונה כעת, זמן קצר לפני מועד הכרעת הדין.
- לפיכך, ביקשו ב"כ הנאשמים:
- א. לעכב את מועד הכרעת הדין עד להשלמת גילוי ובחינה של מלוא החומר החדש שנמסר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

- 1 ב. להורות לב"כ המאשימה להעביר לידי ההגנה את כלל התוצרים הגולמיים שהופקו באמצעות
- 2 המערכת בעניינם של הנאשמים ושל העדים, לרבות אנשי קשר, פתקים, ונתונים נוספים
- 3 שנשאבו ממכשיריהם, ללא סינון או גריעה.
- 4 ג. להורות לב"כ המאשימה למסור לידי ההגנה את מלוא בקשות צווי האזנת הסתר, הצווים
- 5 שניתנו בפועל, ודוחות ההפקה והסינון של מפיקי האזנות הסתר.
- 6 ד. לחילופין, להורות על פסילת הראיות שהושגו תוך חריגה מצווי בית המשפט, מכוח דוקטרינת
- 7 הפסלות הפסיקתית של ראיות שהושגו שלא כדין.
- 8 התביעה השיבה לבקשת ב"כ הנאשמים וטענה, כי במסגרת בדיקה מקיפה שערכה פרקליטות
- 9 המדינה, עלה כי במסגרת מימוש צווים להאזנות סתר שהוצאו בתיק זה, ביצעה המערכת פעולות
- 10 נוספות, החורגות מהצווים שניתנו. לטענתה, המידע שנאסף כתוצאה מכך **לא הועבר לידי צוות**
- 11 **החקירה ו/או לידי הפרקליטות ולא נעשה בו כל שימוש חקירתי**.
- 12 כפועל יוצא מכך, מידע זה לא היווה ולא יכול היה להוות חלק מסד הראיות שהובא בפני בית
- 13 המשפט במסגרת שמיעת הראיות ולפיכך אין מקום לאפשר לב"כ הנאשמים לחקור את הגורמים
- 14 הקשורים לחריגה.
- 15 עוד נטען, כי הועברו לב"כ הנאשמים פראפרוזות המפרטות את היקף הצווים ואת מועדם כדלקמן:
- 16 א. אמיר אביטן – צו האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים, ניתן בין התאריכים 13.3.2018-
- 17 13.6.2018.
- 18 ב. אריק איטל – צו האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבים, ניתן בין התאריכים 5.7.2017-
- 19 28.9.2017.
- 20 ג. מיכל זגורי – צווי האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים ניתנו בין התאריכים 5.7.2017-28.9.2017
- 21 ובין התאריכים 25.9.2017-25.12.2017.
- 22 ד. מתי ממך - צו האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבים ניתן בין התאריכים 13.6.2018-13.6.2018.
- 23 ה. תהילה דיין – צו האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבים ניתן בין התאריכים 15.5.2018-
- 24 10.7.2018.
- 25 ו. שמעון קרוטשי – צו האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבים ניתן בין התאריכים 13.3.2018-
- 26 13.6.2018.
- 27 ז. שמעון שרביט – צו האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבין ניתן בין התאריכים 3.8.2017-
- 28 1.11.2017.
- 29 לטענת ב"כ המאשימה, די בעיון ברשימת האובייקטים ובתקופות נשוא הצווים על מנת להסיק, כי
- 30 מדובר בחומרים, שמעבר להיותם ברשות הנאשמים ו/או שיכולים היו להימצא ברשותם לו היה
- 31 בהם כדי לסייע להגנתם, הם אינם מצויים בליבת האירועים נשוא כתב האישום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

1 עוד טענה ב"כ המאשימה, כי עיון בתוצרים שהופקו כדין (מה שנאסף לא כדין – כאמור לא נמסר
2 לחוקרים או לתביעה ואף אנשי מחלקת הסייבר לא צפו בו) במסגרת הצווים מעלה, כי אין בהם כדי
3 להועיל להגנת הנאשמים, וודאי לא במידה העולה על הצורך שלא לגלותם.

4
5 בדיון שהתקיים לפנינו ביום 25.9.2025 חזרו ב"כ הצדדים על טענותיהם והוסיפו:
6 ב"כ המאשימה ציינה, כי בזמן אמת, השימוש בהאזנה לתקשורת בין מחשבים היה בידיעת מספר
7 אנשים מצומצם בפרקליטות המדינה ובפרקליטות המחוזיות, בשל החשש לחשיפת שיטת העבודה
8 של המשטרה.

9 רק בשנת 2022 הובא לידיעת הגורמים הרלוונטיים בפרקליטות על שימוש באמצעי באופן החורג
10 מצווי האזנות הסתר שניתנו, כך שהמערכת הניבה תוצרים שלא על פי הצו שניתן. כפועל יוצא מכך,
11 הוקמו וועדות על מנת לבחון את המתווה בו יש לפעול במקרה של חריגה מסוג זה. בזמן זה, ידעו
12 ב"כ המאשימה שעלולות להיות חריגות בשימוש בצווי האזנות סתר באופן כללי אך לא ידעו שיש
13 חריגה בתיק זה. נתון זה הובא לידיעתם בחודשיים האחרונים והם הונחו לבצע מספר פעולות בעניין
14 זה, שלאחריהן נדרשו להעביר את הפראפרזות לב"כ הנאשמים, כפי שעשו.

15 לטענת ב"כ המאשימה, גם התוצרים שהופקו כדין וגם התוצרים שהופקו שלא בהיתר, לא הועברו
16 ליחידה החוקרת, למי מהפרקליטים ו/או לבית המשפט מכיון שלא היה בהם חומרים רלוונטיים
17 לניהול התיק. מי שבחן את החומר שהופק כדין והגיע למסקנה שאין בו ראיות רלוונטיות הוא עו"ד
18 קישון מפמ"ד ומספר מועט של אנשים שידעו על השימוש באמצעי בזמן אמת. לדבריה, גם בעת
19 האחרונה נעשתה בדיקה נוספת בחומרים שהופקו כדין והוחלט שאין בהם ראיות רלוונטיות להגנת
20 הנאשמים.

21 ב"כ המאשימה ציינה, שחל איסור עיון בתוצרים שהופקו שלא כדין, הן על ב"כ המאשימה והן על
22 ב"כ הנאשמים.. בנוסף, החומרים נשוא הצווים הנ"ל הופקו מטלפונים שנמצאים ברשותם של
23 הנאשמים ולא סביר שקיימת בהם ראייה שהיא לטובתם והם לא מודעים אליה. גם החומרים
24 שהופקו מטלפונים של עדים אחרים כגון מיכל זגורי, שמעון קרותשי ואמיר אביטן, לא סביר שלא
25 היו בידיעת הנאשמים ולו היה ברשותם מידע המשרת את הנאשמים, היו הנאשמים עושים בו
26 שימוש.

27 עוד ציינה ב"כ המאשימה, שהטלפונים של תהילה דיין, מיכל זגורי והנאשם 5 נפרקו והושבו
28 לבעליהם. לבקשת הסניגורים, גם תוצרי פריקת הטלפון של הנאשם 2 נמסרו להם.
29 לשאלת ב"כ הנאשמים, הודיעה ב"כ המאשימה, שאין אובייקטים נוספים שהשתמשו לגביהם
30 באמצעי באופן החורג מהצו, מלבד הרשימה שקיבלו ב"כ הנאשמים.

31
32 ב"כ הנאשם 1 טען, כי אין המדובר בתקלה אלא בעבירה – מישהו ביצע פעולות שהוא לא היה אמור
33 לבצע, באמצעות המערכת ואין לדעת עד כמה הדבר הזיק להגנת הנאשמים ועד כמה הוא התפשט.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

עוד טען, כי אנו לא יודעים כמה חומר ליקטה המערכת שלא כדין מהטלפונים ומאיזה סוג וב"כ המאשימה מבקשת שיסמכו על דבריה מבלי למסור פרטים, כשהיא בעצמה לא יודעת להשיב על שאלות אלה. לדבריו, ישנה חזקה כי הפרקליטות פועלת כדין, אך חזקה זו נסתרה במקרה זה. עו"ד אורי רינסקי, המייצג גם הוא את הנאשם 1 לצורך דיון זה, הוסיף, כי יש לבחון איזה חומר חוסה תחת תעודת חסיון ואיזה חומר הוא חסוי מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. אם יש חומר שהוא חוסה תחת תעודת חסיון, היה על המאשימה לבקש להסיר באופן חלקי את החיסיון ורק אז לשלוח לב"כ הנאשמים את הפראפרזות. אחרת, הפרפרזות הוצאו בניגוד לחוק. לטענתו, אין המדובר בעניין פרוצדורלי אלא מהותי. עוד טען שלא סביר שרק בחודשיים האחרונים נודע לב"כ המאשימה בדבר החריגה בתיק זה, שכן הצווים ניתנו בשנת 2017 ובשנת 2022 כבר ידעו שנעשה שימוש ב"רוגלות".

ב"כ הנאשם 2 הוסיף על האמור, כי לא ייתכן שהאמצעי החורג הופעל על מכשיר הטלפון של הנאשם 2 אך לא על מכשירי הטלפון של עד המדינה או נאשמים אחרים. לדבריו, על המאשימה להודיע כלפי מי הופעל האמצעי האסור. ה"רוגלה" היא תמנון, יש לה שלוחות רבות והיא יכולה להשפיע בדרכים רבות על השתלשלות האירועים ופעולות החקירה שנעשו בתיק. לטענתו, ב"כ המאשימה לא יכולה לטעון שהחומר שהוצא שלא כחוק אינו משרת את ההגנה אם אינה יודעת באיזה חומר מדובר ולמעשה, לא עיינה בו והוא הופק בשנת 2017 כשאף אחד כלל לא ידע מה יטענו הנאשמים להגנתם. בנוסף, לדבריו, על המאשימה לחשוף מה ההנחיות שניתנו למפעיל הרוגלה ואיזה פעולות חקירה בוצעו בעקבות זאת.
ב"כ הנאשם 2 טען, כי עולה גם שאלת הסמכות – האם הסמכות לדון בעניין זה נתונה לכב' השופט אבו טהה (שופט המעצרים), שדן בבקשות הנוגעות לעיון בחומר החקירה במהלך השנים בהן התנהל התיק או למותב זה.

ב"כ הנאשם 6 הוסיפה על האמור, כי לא ייתכן שאף אדם לא נחשף לחומר שהוצא ללא היתר. בנוסף, להבדיל מחומר שהופק מהאזנת סתר, במקרה זה רב הנסתר על הגלוי ולב"כ הנאשמים אין יכולת לפקח על הנעשה ולעשות את עבודתם. לדבריה, אין להניח כי מדובר בטלפונים של הנאשמים ולכן חזקה שאם היתה בהם ראייה מזכה, הם היו מציגים אותה. במקרה זה, המדובר בנוסף בטלפונים של עדים שאינם בידי ב"כ הנאשמים.
ב"כ הנאשם 6 ביקשה לקבל את כל הצווים שמכוחם הופעל האמצעי באופן פסול. לדבריה, צו אינו בגדר חומר מודיעיני ולכן אין לגביו חיסיון.

ב"כ הנאשם 7 הוסיף על האמור, כי לא ייתכן שב"כ המאשימה יודעת להגיד היום שאין בחומר החורג מהצו כדי לסייע להגנה, אם לא עיינו בו. עוד טען, כי אם כך הם פני הדברים, מדוע ב"כ המאשימה מתנגדת להעביר את החומר להגנה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

1 לאחר ששמענו את ב"כ הצדדים, קבענו בהחלטתנו כי ביום 29.9.25 יתקיים דיון חסוי, במעמד צד
2 אחד, אליו יתייצבו ב"כ המאשימה ונציגי היחידה החוקרת והגורמים הרלוונטיים אשר היו
3 מעורבים בהליך האמור ואשר יוכלו להשיב באופן מלא על שאלותינו ושאלות ב"כ הנאשמים, אשר
4 יועברו אלינו בכתב.

5 עוד קבענו, מעל לנדרש וזאת בשל השלב בו נתגלו החריגות מהצו ועצם העובדה שנתגלו, כי על ב"כ
6 הנאשמים להגיש רשימה מוסכמת בת 10 שאלות שברצונם לשאול, באמצעות בית המשפט, במסגרת
7 הדיון החסוי.

8 הדיון שהתקיים ביום 29.9.25 נערך במשך שעות רבות, במהלכן התאמצנו להבין את הסוגיה
9 העומדת לפנינו לעומק ולקבל תשובות לשאלותינו מהגורמים הרלוונטיים וכן תשובות לשאלותיהם
10 של ב"כ הנאשמים.

11 במסגרת הדיון גם עיין ההרכב בחומרים שהוצגו לנו (לא החומר שנאסף בחריגה מהצווים) והם
12 סומנו (חסוי/1, חסוי/2) והוחזרו למשמורת של מי שהציג אותם.

13 פרוטוקול דיון זה נערך במחשב מסווג והוקלד על ידי קלדנית מסווגת והוא מונה 26 עמודים.
14 (הפרוטוקול החסוי מצוי בכספת של המשמר וכך גם המחשב החסוי).

15 בסיום הדיון, נערך פרוטוקול גלוי, במסגרתו נכתבו הפרטים שאינם חסויים וניתן להביא לידיעת
16 ב"כ הנאשמים, על מנת לשקף ככל שניתן ובמסגרת השמירה על כללי החיסיון, את נסיבות
17 האירועים ואת התשובות שהתקבלו במענה לשאלותיהם.

18 מיד לאחר הדיון שהתקיים במעמד צד אחד, קיימנו דיון נוסף בנוכחות ב"כ הנאשמים, במסגרתו
19 שמענו, באופן מפורט, את טענותיו של ב"כ הנאשם 2, שהופיע בשם כל הסניגורים. מטיעונו של ב"כ
20 הנאשם 2 עלה, כי ההגנה אינה מבינה את אופן הפעלת האמצעי מושא הבקשה וכפועל יוצא מכך,
21 טוענת טענות שאינן רלוונטיות בנסיבות העניין.

22 לאור זאת, התבקשה ב"כ פרקליטות המדינה, עו"ד רום, לחשוף, ככל שניתן, פרטים שיכולים לשפוך
23 אור על השתלשלות האירועים בפני ההגנה וכך אמרה:

25 "נראה לי שיש אי הבנה מצד ההגנה. יש בתיק צווים שנקראים צווים להאזנת סתר לתקשורת בין
26 מחשבים. מה שאתה קורא רוג'לה. ברגע שניתן צו המערכת פעלה כלפי מספר טלפון מסוים הוצאו
27 ממנו חומרים. בין היתר, הוצאו מהמכשיר חומרים שברמת הכותרת אנחנו יודעים שאלה חומרים
28 שלא עוברים בהאזנת סתר, או שחושדים שזה חומרים שלא עוברים בהאזנת סתר, ולכן לא
29 מעיינים בהם. אבל עדין יש כותרת יודעים מה סוג החומר. לכן הטיעון הוא שזה לא שאין לנו שום
30 מושג, אלא ברמת הכותרת אנו יודעים ברמת וודאות די גבוהה שאין שום דבר לתועלת ההגנה. זה
31 מה שאנו אומרים ורצינו להסביר. על פי הכותרת מי שמכיר את חומר החקירה טוב, והסתכל
32 בכותרת שמסרנו לו של איזה חומרים מהסוג שהתקבלו שחורגים מהצו, אני מדברת על
33 הפרקליטות פה. אני מדברת על כותרת. נניח אנשי קשר. לכן מה שאני מנסה להסביר שכל
34 האינדיקציות מלמדות שאין בחומר שום דבר לתועלת ההגנה, ולהיפך אין שום אינדיקציה שיש
35 בזה משהו לתועלת ההגנה. כששוקלים את זה מול האינטרס הציבורי חשיפת שיטת ואמצעים אנו
36 במסע דייג. אולי במקרה יש שם משהו. גם בהאזנת סתר רגילה כשהמטרה מסווגת אותו אתה
37 לא מקבל אותו".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

לא הסתפקנו באמור ועל מנת להביא בפני ההגנה את מלא הפרטים הניתנים לחשיפה, במגבלות כללי החיסיון, סברנו כי נכון לעשות הפסקה בדיון, במהלכה הכנסנו את הצוות של המדינה ללשכתנו, ושאלנו אותם עוד שאלה במעמד צד אחד, שבעקבותיה הפננו את הסנגורים לחומר שפורסם, שסברנו שיש בו כדי להקל על הסנגורים להבין את התמונה:

א. תפ"ח 19-04-42209 מדינת ישראל נ' סילבר (עמ' 13, סעיפים כד-כה):

כד. שאלה האם בעת הוצאת הצווים שאפשרו את האזנות הסתר הוסבר כראוי לשופטים שמדובר בתקשורת בין מחשבים, והאם הוסבר שמדובר ב"רוגלה" שיכולה לשאוב מידע?
תשובה: הוצגו לנו הבקשות לצווים ונוכחנו לדעת שהדברים הוצגו לבית המשפט בצורה מפורטת ברורה ומפורשת. בהתייחס ל"שאיבת" המידע הנוסף (בלשון הסנגורים): כשנרכשה המערכת על ידי הגורמים המוסמכים במשטרת ישראל, נועד הדבר לביצוע האזנות סתר כדין, לאחר מתן צו על ידי בית המשפט. היה ידוע לגורמים מוסמכים מסוימים במשטרת ישראל, שיש מגבלה טכנית, והיא אפשרות שהמערכת תקלוט גם נתוני חומר אגור. באותה עת פעלו לצמצומה של המגבלה הטכנית. בשל המגבלה, נקטה המשטרה אמצעי זהירות ונקבעה הנחיה שאם ייקלטו תוצרים אגורים בחריגה מהצו לא יעיינו בהם ולא יעשו שימוש בחומר זה. בפועל בתיק זה, המידע האגור, כמופיע בפרפראזות ... שחרג מהצווים שניתנו, הוא תוצאה של אותה מגבלה טכנית בהפעלת המערכת, ולא תוצאה של פעולה מכוונת.
כה. שאלה: מהפראזה בעניין ... עולה כי הועתקו ממכשירה פתקים, הודעות ופרטי מידע נוספים. מדוע נבחרו דווקא פריטים אלה לשאיבה?
תשובה: כמפורט בס"ק כד' לעיל, לא נבחרו פרטי מידע כלשהם, אלא הדבר נבע מאותה מגבלה טכנית של המערכת, שאוזכרה לעיל".

ב. דין וחשבון הצוות לבדיקת האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים (2022) (להלן "דוח ועדת מררי")

"טכנולוגיות אלה חורגות בשני מישורים: האחד, מערכת סייפן מאפשרת למשטרה לקבל מידע האגור על מכשיר היד אשר נוצר קודם למועד ההדבקה ואף קודם למועד הצו. קבלת המידע האגור אפשרית באמצעות הפעלה אקטיבית של יכולת זו. באופן קונקרטי הופעלה יכולת זאת במסגרת האזנות בהם ביקשה המשטרה להשלים פערי זמן של האזנה שנוצר בתוך תקופת ההיתר של בית המשפט במקרים בהם הכלי חדל לפעול מסיבות טכנולוגיות שונות והותקן מחדש. לשם המחשה: אם ניתן צו בית המשפט להאזנה לתקשורת בין מחשבים ליעד מסוים לחודשים ינואר-פברואר, ובוצעה הדבקה ביום 1.1. אך הכלי חדל לפעול מסיבה זו אחרת ביום 2.1 ורק ביום 10.1 הצליחו לבצע הדבקה חדשה, פעלו המפעילים לקבלת המידע האגור במכשיר בין 2.1 ל-10.1. לעניין זה, עד אפריל 2020 לא ניתן היה להגביל את המועד אשר החל ממנו התקבל מידע אגור, ועל כן התקבל במקרים רבים מידע הקודם למועד ההתקנה הראשון ואף הקודם למועד צו בית המשפט".

אנו סבורים שיש באמור כדי לשפוך אור על נסיבות קרות האירועים ואף להשיב על חלק משאלותיהם של ב"כ הנאשמים.

בעקבות האמור ולבקשת ב"כ הנאשמים, אפשרנו להגנה להגיש השלמת טיעונים בכתב:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 65979-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

ב"כ הנאשם 1 טען כי פרשת השימוש ב"תוכנה הזדונית" בחקירות במשטרה, נודעה לכל המאוחר באפריל 2022, מועד פרסום דוח ועדת מררי, שעסק בנושא זה. לטענתו, הדבקת המחשבים ב"תוכנה הזדונית" נעשתה במסווה של חוקיות באמצעות צווי האזנות סתר ייחודיים שאושרו על ידי שופטים מחוזיים ובכך הטעו הנוגעים בדבר את בית המשפט וקיבלו לכאורה את אישורו להדבקת המחשבים ב"תוכנה זדונית" הפועלת כעין בלש אלקטרוני המסוגל להאזין ולצלם כל מה שמתרחש בסביבתו. בהפעלת התוכנה, עברו המעורבים שביצעו את ההתקנה ואלה שהורו על התקנתה ואלה ששמרו הדבר בסוד, שורה ארוכה של עבירות פליליות חמורות.

תוצרי החריגה אינם מהווים חומר מודיעיני שכן אין המדובר במקור או בשיטה מודיעינית חסויה והשיטה נחשפה לחלוטין בדוח מררי. לפיכך, יש להורות על העברת המידע שנמסר במעמד הדיון במעמד אחד להגנה ולאפשר לה לחקור את כל המעורבים בחקירה נגדית.

לאור האמור, קבענו דיון נוסף במעמד נציגי המדינה בלבד וביקשנו, מבלי לקבוע מסמרות באפשרות העיון בחומר, כי המדינה תביא לדיון את כל החומר שנאסף בחריגה מהצווים. ביום 30.9.2025 התקיים דיון במעמד נציגי המדינה בלבד, כאמור, במסגרתו עיינו בחומר שנאסף בחריגה מהצווים, כפי שמפורט בהרחבה בפרוטוקול החסוי מיום זה. בתום הדיון ניתנה החלטה גלויה בה הבהרנו:

"בדקנו תוצרי החריגות מהצווים לגבי: אריק איטל, שמעון שרביט, תהילה דיין, שמעון קרוצ'י, אמיר אביטן ומתי ממון. ביחס לחריגות מהצו בעניינה של מיכל זגורי – בדקנו בלשכתנו את התוצרים החורגים למעט ההודעות. הסתבר שההודעות כמו גם יתר החומר, נפרקו מהטלפון שלה כשהוא נתפס ב-24.8.2017 (ראה ת/1870 מט 866/17). הטלפון הוחזר לידיה של מיכל זגורי בספטמבר 2017. כך שכל החומר מצוי בידיה. הרבה הרבה למעלה מן הנדרש נעשתה גם לבקשתנו על ידי הקצין האמון על המערכת מבחינה טכנית שאינו איש חקירות או מודיעין וגם לא מכיר את התיק, לבדוק מדגמית את ההתאמה של החומר בחריגה מהצו לחומר שהגיע מפריקת הטלפון. נמצאה התאמה מלאה לאורך כל התקופה הרלוונטית." עוד קבענו: "הרבה למעלה מהנדרש, אנו מאפשרים לכל באי כוח הנאשמים, עד מחר 1.10.2025 בשעה 09:00, כפי שביקש עו"ד פלדמן, להגיב גם על מה שהוסבר בפרוטוקול היום לאחר שמסרנו בדבר העיון שעשינו בחומר שנמצא בחריגה מהצווים."

רק עו"ד פלדמן, ב"כ הנאשם 1, הגיש תגובה בכתב, בה בחר, לצערנו, להשתלח בבית המשפט וטען:

- מהתשובות לשאלות 5,6 ו-10 כמפורט בפרוטוקול הגלוי מיום 29.9.25 עולה, כי הדבקת "התכנה הזדונית" נעשתה בידיעת בית המשפט ובמסגרת צו האזנת סתר שניתן על ידי בית המשפט ומכאן כי בית המשפט שותף להדבקת התוכנות הזדוניות והכל התבצע במסגרת צו האזנת סתר על פי החוק.

- ב"כ הנאשם 1 אינו מכיר הסמכה חוקית לשימוש ב"תוכנה הזדונית" ואם בית המשפט, לרבות השופט זלוציובר היושב בראש ההרכב הדן את הנאשמים, היה מודע כי הצווים שנתן העניקו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

מעטה חוקי להדבקת תוכנה זדונית, יש בכך השלכה מדאיגה ביותר ביחס ליכולתו של האב"ד לדון בעניין הנאשם.

בנוסף לאמור, תהה עו"ד פלדמן – "הכיצד יכול הנאשם לסמוך על שופט ששיתף פעולה עם התקנת תוכנה זדונית במחשבי עדים לרבות אשתו של הנאשם 1?" (במילים אלה ממש - ס' 7 לתגובתו).

- לא בית המשפט ובוודאי לא הגורמים המעורבים מקובלים על ידי הסניגוריה כמקורות מהימנים לקביעה כי לא בוצעה כל פעולה לא חוקית.

- רק חקירה נגדית של הגורמים המעורבים וחשיפת כל הפרטים ביחס לקשר בין צווי האזנות סתר ובין הפעולות שבוצעו על פיהם יהיה בה להניח את דעת הנאשמים כי אכן הכל היה חוקי, הכל היה ברשות, הכל היה בסמכות.

- לא ברור מדוע לא ניתנו תשובות למירב השאלות שהפנו הסניגורים שאין בהן כל חיסיון ובוודאי הם רלוונטיים ביותר לטענת הגנה מן הצדק.

- אין הסניגורים משלימים עם מסקנת בית המשפט כי כל מה שנשאב מעבר להאזנת הסתר המסורתית אינו רלוונטי להגנה ולא נעשה בו כל שימוש בחקירה.

- מסקנה זו מחייבת הכרת החומר שאינו האזנת סתר רגילה וסריקת חקירות העדים ועדי המדינה בראש ובראשונה שמא ימצאו בחקירות נתונים שלא היו יכולים להיות בידיעת החוקרים ללא ההפקה האסורה של חומרים מעבר להאזנות הסתר.

דיון והכרעה

הרקע לאירועים

הרקע לאירועים מושא הבקשה שלפנינו הובא על ידי ב"כ פרקליטות המדינה, עו"ד רום, במסגרת הדיון בנוכחות ב"כ הצדדים מיום 29.9.2025:

"בתחילת 2022 פורסמה כתבה בכלכליסט על שימוש של משטרת ישראל ב"רוגלות" מבלי שהוצאו צווים שיפוטיים. עד אותו שלב של פרסום הכתבה, השימוש במערכת להאזנת סתר בתקשורת בין מחשבים היה ממודר הן במשטרה והן בפרקליטות. החל מפרסום הכתבה החל תהליך של בדיקה בפרקליטות של השימוש במערכת זו כשמקביל מונתה וועדה בראשות המשנה ליועץ המשפטי, עו"ד עמית מררי שמסקנותיה פורסמו בסוף שנת 2022 ולפיהן לא נמצא כל מקרה שבו היתה האזנת סתר ללא צו. במסגרת הבדיקה של הפרקליטות התקבל תיעוד מסודר ממשטרת ישראל על השימוש באמצעים, לצורך איתור התיקים שבהם נעשה השימוש ובדיקתם. מלאכה זו נמשכה מספר חודשים. תחילה נבדקו תיקים שבהם פנו סניגורים לפרקליטות בבקשה לברר האם נעשה שימוש באמצעים מסוג זה, כאשר בשלב מסוים, במקביל לדיונים בעתירה שהוגשה לבג"ץ, החלו בפרקליטות לבדוק את כל התיקים התלויים ועומדים בבתי משפט שבהם נעשה שימוש במערכת זו.

במסגרת הבדיקה ביוני 2025 נבדק התיק שבנדון ללא מעורבות צוות החקירה, ובעקבות בדיקה זו הופקו פרפרזות ונמסרו להגנה."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

עוד נוסף, כי במקרה זה, השתכנענו לאחר שביקשנו הבהרות כי כפי שהוצהר לפנינו, אכן, היחידה החוקרת ו/או הפרקליטות ו/או גורמי המודיעין לא עיינו בחומרים שנאספו בחריגה מהצו. חומר זה כלל לא הופק אלא נאסף על ידי המערכת, בנפרד, בכותרות, המבהירות מהו סוג המידע שנאסף.

כפועל יוצא מכך, היחידה החוקרת לא עשתה שימוש בחומרים שהתקבלו בחריגה מהצו. עוד נאמר, כי החומרים הכשרים שהופקו מאותם צווים, נבדקו בשעתו על ידי גורם מטעם הפרקליטות, באופן דומה לזה שנעשה בהאזנות סתר רגילות, שקבע שאין בהם כדי לסייע להגנת הנאשמים ולכן גם הם לא עברו לידי היחידה החוקרת ולא נעשה בהם שימוש (עמ' 26823 לפרוטוקול מיום 25.9.2025). פעולה זו, בוצעה גם עתה שוב על ידי ב"כ המאשימה, על מנת לוודא שוב, כי אכן אין בחומרים אלה כדי לסייע להגנת הנאשמים.

כבר עתה נציין, כי שאלנו את ב"כ המאשימה שאלות בנוגע למועד בו התגלתה החריגה בתיק זה והתרשמנו כי ב"כ המאשימה פעלו בהתאם למתווה שנקבע על ידי פרקליטות המדינה והיועצת המשפטית לממשלה במקרים מסוג זה. עוד התרשמנו, כי ב"כ המאשימה לא ידעו על החריגה בתיק זה בזמן אמת וגם לא בשנת 2022, כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשמים, והדבר הובא לידיעתם לפני מספר חודשים ולפני כחודשיים קיבלו הנחיות לפעולה ואז הודיעו על כך לב"כ הנאשמים, במהלכם נעשה פעולות בהתאם למתווה שנקבע.

יש להצטער על התנהלות המדינה הן בשל הפגיעה באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק, הן בשל עצם החריגה מהצווים שניתנו והן בשל העובדה שהגם שכתב האישום הוגש ב- 2017, רק עתה כשהכרעת הדין קבועה ליום 30/10/25 – הודיעה הפרקליטות על החריגות מהצווים לסנגורים. נציגי המדינה הסבירו שאילוצים שונים גרמו לעיכוב בתהליכי הבדיקות.

אשר לעצם איסוף החומר בחריגה מהצווים והפגיעה באמון הציבור, נראה שהמדינה על שלוחותיה הרלוונטיות פעלה למזעור הנזק וכמפורט להלן בהרחבה, נראה שלמעשה לא נגרם נזק בתיק עצמו והגנת הנאשמים לא נפגעה (ראה גם תפ"ח 19-04-42209 מדינת ישראל נגד עמוס דב סילבר, פסקה 11).

אשר לאיחור הגדול במסירת ההודעה על החריגה מהצווים לב"כ הנאשמים – היה על המדינה על כל שלוחותיה הרלוונטיות לפעול במהירות לביצוע כל הבדיקות הנדרשות וקביעת הנהלים המתאימים. בעניין זה לא די בכך שפמ"ד קיבלה את ההודעה או הנהלים רק לפני כחודשיים.

ניתוח נורמטיבי :

מסכת הוראות הדין שעל יסודן נבסס את הכרעתנו היא סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב – 1982 וסעיף 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א – 1971.

סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי קובע :

74. (א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 65979-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

1 החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי
2 התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" – לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או
3 שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין,
4 וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור
5 לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים
6 באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;
7 (2) לעניין פסקה (1), חומר מודיעין שיש זכות עיון בו כאמור באותה פסקה יהיה רק חומר
8 שמתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה להישמע בשלב בירור
9 האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי, ואולם חומר מודיעין
10 שנאסף או שנרשם בתיק ייכלל ברשימת כל החומר כאמור בפסקה (1); בסעיף זה –
11 "חומר מודיעין" – חומר חקירה שנאסף או שנרשם בידי רשות מודיעין;
12 "רשות מודיעין" – מערך המודיעין של כל אחד מאלה: משטרת ישראל, המחלקה לחקירת
13 שוטרים במשרד המשפטים, צבא ההגנה לישראל, המשטרה הצבאית החוקרת, שירות בתי
14 הסוהר, שירות הביטחון הכללי, המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, רשות המסים בישראל,
15 רשות ניירות ערך, רשות התחרות.
16 (א1) תובע יקבל לעיונו מרשות חוקרת או מרשות מודיעין את כל החומר שנאסף או שנרשם כאמור
17 בסעיף קטן (א), לרבות חומר מודיעין, ויוודא שחומר החקירה ורשימת כל החומר עומדים, בעת
18 הגשת כתב האישום או בסמוך לכך, לרשות הנאשם וסניגוריו או אדם אחר כאמור באותו סעיף
19 קטן; היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה יקבע הנחיות לביצוע סעיף זה, לרבות לעניין
20 פיקוח על הליך סיווג החומר.
21 (ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין
22 בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.
23 (ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו
24 דן באישום, ואולם בקשה לעיין בחומר מודיעין תידון לפני בית המשפט הדן באישום, שיהיה
25 רשאי להעביר את הדיון בבקשה לשופט יחיד שאינו דן באישום, ואם היה בית המשפט הרכב –
26 לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן באישום; נאסף או נרשם חומר המודיעין
27 בידי רשות מודיעין שהיא מערך המודיעין של שירות הביטחון הכללי, של המוסד לתפקידים
28 מיוחדים או של צבא ההגנה לישראל, תידון הבקשה בפני שופט של בית המשפט העליון.
29 (ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית המשפט בלבד.
30 (ד1) על דיון בבקשה לפי סעיף קטן (ב) לעניין חומר מודיעין יחולו הוראות סעיף 46(א) עד (א2)
31 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, בשינויים המחויבים.
32 (ה) על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערוור שידון בערר
33 בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט
34 רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו.
35 (ו) אין בסעיף זה כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.
36 ב"כ הנאשמים הגישו בקשה לעיין בחומר שנאסף בחריגה מהצווים וטענו כי המדובר בחומר חקירה

שיש להם זכות עיון בו.

סעיף 74 מפנה לסעיף 46(א) עד (א2) לפקודת הראיות, הקובע:

39 46. (א) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיפים 44 או 45 יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה
40 בעתירה רשאי השופט של בית המשפט העליון או בית המשפט, לפי הענין, לדרוש שהראיה או
41 תכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מהיועץ המשפטי לממשלה או מנציגו ומנציג
42 המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין.
43 (א1) בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר
44 החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי
45 לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש
46 כראיה במשפט, ורשאי הוא לקבל הסברים מהעותר אף בהעדר שאר בעלי הדין; לא יתיר בית
47 משפט גילוי של ראיה חסויה, אלא לאחר שניתנה לתובע אפשרות להתייחס לטענות שנטענו שלא
48 בפניו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

(2א) החליט בית המשפט שלא להתיר גילוי של ראיה חסויה, רשאי הוא לשוב ולבחון את החלטתו עם התקדמות הדיון בהליך העיקרי. (הדגשות אינן במקור).

ב"כ הנאשמים טענו בשני קולות – בעוד שב"כ הנאשם 2 טען בדיון לפנינו, כי המדובר בחומר מודיעין, ב"כ הנאשם 1 טען בטיעונו בעל פה, כי אין המדובר בחומר מודיעין. גם שאלת הסמכות לדון בבקשה עמדה לפתחנו בדיון שהתקיים ביום 25.9.2025.

נבהיר: מפיקי האזנות הסתר לתקשורת בין מחשבים שייכים למערכת הסיגינט במשטרת ישראל. לפי הנחיית פרקליט המדינה מספר 7.12 הגבלת זכות העיון בחומר מודיעיני הנוגע לחקירה - מערך זה מוגדר כרשות מודיעין:

"רשויות המודיעין" הקבועות בחוק כוללות את מערכי המודיעין האנושי (היומניטי) והטכנולוגי (לרבות הסיגינט) של הרשויות המפורטות בחוק, ובכלל זאת: מערכי איסוף של יחידות העיקוב ויחידות מיוחדות במשטרה (לרבות יחידות העיקוב, יחידת הגדעונים, ימ"מ ויחידת המסתערבים של מחוז ירושלים ומחוז ש"י), ברשות המיסים, ובגופים האחרים המנויים בחוק".

לפיכך, המדובר ב"חומר מודיעין". כפועל יוצא מכך, הסמכות לדון בבקשה זו, בהתאם לסעיף 74 (ג) הוא בית המשפט הדן באישום – דהיינו, מותב זה.

תיקון 75 לחוק סדר הדין הפלילי – זכות העיון בחומר מודיעיני

סעיף 74 א(2) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי חומר מודיעיני זוכה למעמד מיוחד ולחסינות מפני גילוי. זכות העיון וההעסקה ניתנת לנאשם רק בנוגע לחומר מודיעין אשר "מתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי". חומר מודיעיני אחר הוחרג על ידי המחוקק מחובת הגילוי הכללית.

הנה כי כן, תיקון מס' 75 לחוק סדר הדין הפלילי צמצם את הגדרת "חומר חקירה" לעניין חומר מודיעיני, כך שרק חומר מודיעיני "ישיר" ייחשב כחומר חקירה שיש זכות עיון בו.

עמד על כך כבוד נשיא בית המשפט העליון, יצחק עמית, במאמרו "חסינות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי (2021):

"עיקרו של תיקון מס' 75 לחסד"פ נוגע לחיסיון של חומר מודיעיני, והבסיס והרקע לתיקון הם הצעת חוק חסיון חומר מודיעיני (תיקוני חקיקה) התשע"ד – 2014. התיקון נועד לצמצם את היקף החשיפה של חומרי מודיעין ודרכי פעולה רגישות לגורמים שאינם מורשים לכך, וכפי שנאמר בדברי ההסבר, אחת התכליות של התיקון היא "להביא לצמצום הפגיעה בחשיפת מערך המודיעין של המשטרה ורשויות החקירה השונות ובכלל זה שיטות ואמצעים של מערך זה, בלי לגרוע מהגנת הנאשם, וזאת על ידי קביעת חיסיון שבדין על חומר מודיעיני וקביעת אמות המידה לגילוי. בנושא זה קיימת הנחיית פרקליט המדינה מס' 7.12 מיום 31.7.2017 בדבר הגבלת זכות העיון בחומר מודיעיני. התיקון מצמצם את ההגדרה של "חומר חקירה" שיש לנאשם זכות עיון בנוגע אליו, כך שרק חומר מודיעיני "ישיר" ימשיך להיות חלק מחומר החקירה בתיק, קרי, חומר אשר נופל לאחת מתוך ארבע הקטגוריות הבאות: "מתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי". אך חומר מודיעיני שאינו קשור לכתב האישום במישרין לא ייחשב ככזה ולא יועבר מלכתחילה לנאשם (הגם שיש להזכירו ברשימת החומר, ועל כך נעמוד בהמשך הדברים)... בעניין זגורי דן השופט שטיין בהרחבה במונח "מהימנות של עד מרכזי" שלגביו יש לנאשם זכות עיון גם בחומר מודיעיני. נקבע כי אין לפרש את המונח בהרחבה, ככולל חומר שהשלכתו על מהימנותו של העד היא כללית בלבד, כמו מידע שמצביע על מעורבותו של העד במעשים פליליים או על היותו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

עבריון מסוכן או אדם לא ישר ובלתי אמין באופן כללי. הכוונה היא לחומר מודיעין אשר "קשור קשר קונקרטי לתוכן העדות שהעיד עתיד למסור, או מסר, למניעיו הקונקרטיים להעליל על הנאשם העומד לדיון, וכיוצא באלה [...] חומר שיש לו השלכה קונקרטית על תוכן העדות שהעיד מסר, או עתיד למסור, במשפטו של הנאשם – זאת, להבדיל מחומר אשר נוגע לעניין צדדי והשלכתו על מהימנותו של העד היא כללית גרידא". זאת, מן הטעם שמידע מודיעיני שנועד אך ורק להציג עד תביעה מרכזי באור שלילי כדי להטיל באמינותו ספק כללי, אינו מביא תועלת ממשית להגנה, להבדיל ממידע שיכול לשמש את ההגנה כדי להטיל ספק קונקרטי מוגדר בעדותו של העד....

בשורה של החלטות נקבע כי סעיף 74 לחסד"פ אינו האכסניה הנאותה להצגת דרישה לגורמי החקירה לבצע השלמות חקירה או לייצר ראיות חדשות שלא באו לעולם, וכי "קיומו של רישום תמציתי או חסר של פעולות חקירה אינו מקים, כשלעצמו, זכות לנאשם לחייב את הרשות להשלים את החסר במסגרת זכויותיו לעיין בחומר חקירה, אלא רק במצבי קיצון". בית המשפט אינו משמש מפקח- על לתהליכי החקירה ולא יורה כאמור במסגרת סעיף 74. גם סעיף 108 לחסד"פ אינו האכסניה להורות לגורמי החקירה לבצע השלמת חקירה או לייצר ראיות חדשות, מאחר שסעיף זה עניינו המצאת מסמכים שברשותו של המוזמן להעיד, והשלמת חקירה מטיבה ומטבעה נועדה להוסיף על החומר הקיים ברשות רשויות החקירה....

בית המשפט העליון התייחס למבחניו של סעיף 74 בבש"פ 1378/20 יניב זגורי נ' מדינת ישראל (הנוגע ספציפית לעניינם של הנאשמים בתיק זה):

"סעיף 74(א) לחסד"פ קובע כי חומר החקירה יהא בר-גילוי אך ורק כאשר הוא "נוגע לאישום", דהיינו, כאשר מדובר בחומר שעובר בהצלחה את מבחן הרלבנטיות הראייתית או שייכות לעניין (ראו סעיף 1(א) לפקודת הראיות וכן בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625, 632 (2000)). כדי להיחשב רלבנטי, חומר החקירה צריך לכלול בתוכו מידע ראייתי אשר יכול – במישרין או בעקיפין, לבדו או יחד עם ראיות אחרות – לאשש את סיפור האשמה המסופר בכתב האישום או את האפשרות שהנאשם לא ביצע את העבירה המיוחסת לו (ראו בג"ץ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז תל-אביב, פ"ד מה(3) 630, 633-634 (1991) (להלן: עניין צוברי); בש"פ 10283/09 לדר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.1.2010), פסקה 3 והאסמכתאות שם)".

גם סעיף 1(א) לפקודת הראיות נוקט לשון "מותר להזמין כל אדם ליתן עדות שהיא קבילה ושייכת לענין; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו".

באופן דומה, קובע סעיף 46(א1) לפקודת הראיות כי במסגרת הדיון בבקשה לעיון בחומר החקירה על בית המשפט לשקול "את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדיון, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט".

בעניינו, צריכים אנו לעבור שתי משוכות בדרכנו להכרעה האם קמה לב"כ הנאשמים זכות העיון בחומר המודיעיני. האחת, נוגעת לעובדה כי המדובר בחומר שנאסף באופן חורג מהצווים שניתנו. דהיינו, חומר שאינו חוקי. והשנייה, נוגעת לשאלת הרלוונטיות הראייתית שיש בחומר זה להגנת הנאשמים.

לגופו של עניין

במהלך הדיון החסוי שהתקיים במעמד נציגי המדינה שאלנו שאלות רבות הנוגעות לחומר שנאסף בחריגה מהצווים – הן שאלות שהועברו לנו על ידי ב"כ הנאשמים והן שאלות יזומות מטעם בית המשפט והכל על מנת לא להשאיר אבן לא הפוכה ולהבין את השתלשלות האירועים, כפי שהתרחשה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

- 1 ואת המשמעות המשפטית שיש לייחס לה. קיבלנו תשובות מפורטות לגבי קטיגוריות החומר שנאסף
- 2 – פתקים, אנשי קשר, יומן ודברים נוספים. כמו כן, קיבלנו פירוט נרחב לגבי כל אחת מהפרפרזות
- 3 שהועברו לב"כ הנאשמים, הכל כפי שמפורט בפרוטוקול החסוי מיום 29.9.2025.
- 4 אחר כל אלה, אנו קובעים, כי:
- 5 - הצווים מכוחם הופק החומר החוקי אינם צווים להאזנת סתר רגילים אלא צווים להאזנות סתר
- 6 בתקשורת בין מחשבים.
- 7 - הגם שאין זה נושא הדיון והדיון הוא בשאלה מה יעשה בחומר שנאסף בחריגה- אנו מבהירים
- 8 שהצווים ניתנו כחוק- ראה דיון להלן.
- 9 - נציג הפרקליטות בחן את החומר החוקי שהופק מהצווים בשנת 2017 ומצא שאינם רלוונטיים
- 10 להגנת הנאשמים. בדיקה נוספת נערכה עתה על ידי ב"כ המאשימה, שהגיעו למסקנה זהה.
- 11 - על 3 מתוך הצווים להאזנות סתר שניתנו הוצאו תעודות חיסיון, במשך למעלה מ-7 שנים בהן
- 12 התנהל התיק, לא הוגשה בקשה להסרת החיסיון בעניינם.
- 13 - החומר הלא חוקי (תוצרי החריגות) כלל לא הופק, אלא הושאר ככותרת, המבהירה מהו סוג
- 14 המידע ונאסף בנפרד מהחומר החוקי.
- 15 - מאחר ואין מחלוקת שהחומר שנאסף בחריגה מהצו הוא בבחינת – לא כשר או לא חוקי, עין
- 16 אנושית לא שזפה עיניה בחומר הלא חוקי שנאסף – לא מטעם היחידה החוקרת, לא מטעם
- 17 הפרקליטות ולא מטעם חטיבת הסייבר, שכן החומר שנאסף בחריגה מהצווים אמנם נאסף אך
- 18 לא הופק.
- 19 - נציגי המדינה הצהירו, כי כפועל יוצא מכך שעין אנושית לא ראתה את החומר שנאסף בחריגה
- 20 מהצווים, גם לא בוצעו פעולות חקירה בעקבות איסוף החומר.
- 21 לאור האמור, הגם שהבענו מורת רוח, מהתנהלות המדינה בנסיבות העניין, אנו סבורים, כי בהינתן
- 22 שאת הנעשה אין להשיב, המדינה בדקה ותחקרה את האירוע באופן נרחב, הקפידה על מידור
- 23 החומרים שנאספו בחריגה מהצווים ועל כך שאיש לא ייחשף אליהם, כך שגם אנשי חטיבת הסייבר
- 24 נחשפו אליהם ככותרות בלבד.
- 25 אין בכך כדי לבטל את הנעשה, אך התנהלות זו צמצמה באופן משמעותי מאוד את הפגיעה בזכותם
- 26 של הנאשמים להליך הוגן ואת הפגיעה בפרטיות האובייקטים מושא הצווים שניתנו.
- 27 לא ניתן לתקן מעשה שאינו חוקי באמצעות פעולה לא חוקית, ובית המשפט לא יעניק סעד המבוסס
- 28 על פעולות המנוגדות לחוק, אלא במקרים חריגים ובכפוף לשיקולים שונים. התכלית העומדת
- 29 מאחורי הלכה זו היא למנוע מבית המשפט להפוך לכלי למימוש אמצעים שאינם כשרים.
- 30 בנסיבות העניין, לא מצאנו לנכון להגדיל את הפגיעה בפרטיות האובייקטים שלגביהם נאסף חומר
- 31 באופן החורג מהצווים שניתנו, הן בשל העובדה כי מרבית החומר, בחריגה מהצווים, הנוגע לכתב
- 32 האישום היה בידי ב"כ הנאשמים, כפי שיפורט ובעיקר בשל העובדה שהמדובר בחומר שלא נעשה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

בו כל שימוש, הוא לא הופק, לא הועבר לידי היחידה החוקרת ולא לידי הפרקליטות ואפילו אנשי הסייבר לא עיינו בו. כמו כן, לא נעשו בענינו פעולות חקירה ולטעמינו אין להגדירו כחומר חקירה. ברור שחובה היה לפעול רק על פי החוק ושמוטב היה שהחומר שנאסף בחריגה מהצווים לא יאסף כלל אך הדרך בה נהגה חטיבת הסייבר כשכבר נאסף – מביאה את המצב קרוב מאד למצב בו כלל לא נאסף במובן זה שאם לא נאסף – איש לא יעניין בו וגם אם נאסף אך מצוי ב"מגירה דיגיטלית" בה לאיש אסור לעיין, המצב דומה - איש לא יעניין בו.

בנוסף, מכשירי הטלפון של האובייקטים המרכזיים ביחס אליהם נאסף החומר בחריגה מהצווים הם הנאשם 2 (ת/1877 א 1878 ו-1879א), מיכל זגורי (ת/1870א) והנאשם 5 (ת/1891א) – נתפסו, נפרקו כחוק ותוכנם הוגש והיה בידי ב"כ הצדדים במשך 7 וחצי שנים בהם התנהל תיק זה. עוד יצויין, שהנאשם 5 הגיע יחד עם נאשמים 3 ו-4, להסדר טיעון, משפטו הופרד והסתיים בגזר דין בהתאם להסדר.

גם הטלפון של העד שמעון קרותשי, ביחס אליו גם נאסף חומר בחריגה מהצו, נתפס, נפרק ותוכנו הוגש והיה בידי ב"כ הצדדים.

האובייקטים הנותרים הם אמיר אביטן, מתי ממון ותהילה דיין – בפרוטוקול מיום 25.9.2025 בעמ' 26887 הצהירה ב"כ המאשימה כי גם הטלפון של תהילה דיין נפרק והושב לה במסגרת הליך זה. באשר לאמיר אביטן ומתי ממון – מדובר בעדים שלא העידו, שחשיבותם שולית ביותר אם בכלל, כאשר לגבי מתי ממון התביעה גם הצהירה שבטעות ניתנה בעניינו פראפרזה לאור האמור ולאור העובדה שהצו בעניינו לא ניתן בתיק זה אלא בתיק אחר.

לאור האמור ובשל העובדה שהחומר רק נאסף, בכותרות (דהיינו: אנשי קשר, יומן, פתקים ודברים נוספים), איש לא שזף עיניו בו, לא נעשה בו כל שימוש ולא בוצעה כל פעולת המשך או פעולת חקירה ביחס אליו, רובו המוחלט והמרכזי היה בידי ב"כ הצדדים במשך כל השנים בהן נוהל התיק סברנו, כי הסיכוי שתמצא בחומר שנאסף בחריגה מהצווים, ראייה שיש בה כדי לתרום להגנת הנאשמים, שלא היתה בידיהם הוא נמוך מאוד עד כדי אפסי.

בשאלה האם חומר שנאסף שלא כחוק, אך לא הופק ולא הובא לעיונו של איש, לרבות מי מטעמה של היחידה החוקרת ו/או הפרקליטות ולא נעשו פעולות חקירה בנוגע אליו, הוא חומר חקירה, נפנה בעניין זה לבש"פ 1378/20 יניב זגורי נ' מדינת ישראל:

"סעיף 74 לחסד"פ מקנה לנאשם זכות רחבה עד-כדי-סיטונת לעיין בחומר המצוי בידי המשטרה והתביעה ולהעתיקו; בד בבד, מצמצם הסעיף את היקפה של הזכות ל"חומר החקירה" בה"א הידיעה – דהיינו, לחומר שנאסף או שנרשם על ידי הרשות החוקרת כחלק מאותה חקירה ספציפית אשר הביאה להגשת כתב האישום נגד הנאשם. חומר שנאסף על ידי המשטרה במסגרת חקירות אחרות איננו בגדר "חומר החקירה" (ראו ע"מ 1786/12 ג'ולאני נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(3) 362, 399 (2013), שם נקבע כי "חובתה של המדינה לפי סעיף 74 היא להתיר לנאשם לעיין בחומר חקירה הנוגע לאישום שבידי התובע. דהיינו: חומר חקירה משטרתי ביחס לנאשם אשר הוביל להחלטה להגיש כתב אישום נגדו".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 65979-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

1 נראה שבד"כ חומר שנאסף באופן לא חוקי ולא נחשף לעיניהם של גורמי החקירה והפרקליטות
2 ואפילו לא אנשי חטיבת הסייבר, ורק נאסף טכנית, אינו חומר אשר הוביל להחלטה להגיש כתב
3 אישום נגד מי מהנאשמים ועל כן אין לראותו כחומר חקירה.

4 נראה גם, שבד"כ לא נכון יהיה להעצים את הפגיעה בפרטיות (לרבות אנשים שאינם צד לכתב
5 האישום) בעיון במה שנאסף בחריגה מהצווים גם ע"י בית המשפט. על כן, בעיקרון, גם אנו היינו
6 אמורים להתייחס אליו כחומר שלא בא לעולם, אך בשל דרישת הסנגורים ומאחר ומדובר במקרה
7 חריג שהדברים התגלו רק עתה בשעה שאנו כותבים את הכרעת הדין ומדובר בתיק חמור ביותר –
8 החלטנו לעיין בחומר כאמור, על מנת להסיר כל ספק שחומר זה אכן לא עומד בתנאי סעיף 74א(2)
9 לחוק סדר הדין הפלילי, ועל כן הוא חומר מודיעין שאין זכות עיון בו.

10 קיימנו דיון נוסף במעמד ב"כ המאשימה ונציגי המשטרה ביום 30.9.2025 במהלכו עיינו בחומר
11 שנאסף בחריגה מהצווים במשך שעות ארוכות בנוגע לכל אחד מהאובייקטים מושא הפראפרזות.
12 כאשר ביחס לחריגות מהצו בעניינה של מיכל זגורי – כאמור, בדקנו בלשכתנו את התוצרים
13 החורגים למעט ההודעות. הסתבר שההודעות כמו גם יתר החומר, נפרקו מהטלפון שלה כשהוא
14 נתפס ב-24.8.2017 (ראה ת/1870 מט 866/17). הטלפון הוחזר לידיה של מיכל זגורי בספטמבר
15 2017. כך שכל החומר מצוי בידיה. הרבה למעלה מן הנדרש נעשתה גם לבקשתנו על ידי הקצין
16 האמון על המערכת מבחינה טכנית שאינו איש חקירות או מודיעין וגם לא מכיר את התיק, לבדוק
17 מדגמית את ההתאמה של החומר בחריגה מהצו לחומר שהגיע מפריקת הטלפון. נמצאה התאמה
18 מלאה לאורך כל התקופה הרלוונטית (ראו החלטתנו מיום 30.9.2025).

19 לאחר שעיינו בחומר שנאסף בחריגה מהצווים, נחה דעתנו, כי הוא אינו "חומר מודיעין שיש זכות
20 עיון בו", שכן אינו "חומר שמתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה
21 להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי"
22 (מתוך סעיף 74א(2) לחוק סדר הדין הפלילי). ואין בו כדי לסייע, ולו כהוא-זה, להגנתם של
23 הנאשמים. ושוכנענו כי לא נגרם לנאשמים כל עיוות דין באי גילוי של חומר זה.

24 בבדיקה כאמור הלכנו כברת דרך ארוכה לקראת הנאשמים וזאת על מנת לא להותיר צל צילו של
25 ספק שמא, בחומר שנאסף בחריגה מהצווים, מצויה ראייה שיש בה כדי לסייע להגנת הנאשמים.
26 אך יש לזכור, כי לפי ההלכה הפסוקה אין מקום להשתמש בסעיף 74 על מנת לאפשר "מסע דיג"
27 ובייחוד שכך, כאשר כאמור, רוב החומר היה מצוי בידי ההגנה במהלך ניהול ההליך ולא די בהעלאת
28 ספקולציות קלושות ובלתי סבירות על מנת לאפשר עיון בחומר. קל וחומר כאשר מדובר בחומר
29 שנאסף באופן לא חוקי וגם התביעה והיחידה החוקרת לא נחשפה אליו, ראה לעניין זה בש"פ
30 4227/19 משה פונטה נגד מדינת ישראל (11.7.19) :

31 "כידוע, הקביעה אם יש לראות בחומר מסוים משום חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי
32 תיעשה על-פי מידת הרלוונטיות שלו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש (ראו
33 למשל: בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 203, 206 (2004); בש"פ 600/15 הירשמן נ'
34 מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (1.2.2015)). על כן, המדינה אינה מחויבת למסור לידי של נאשם
35 חומרים שנגיעתם להגנתו היא רחוקה, שולית או ספקולטיבית, ובכלל זאת לאפשר עריכתו של "מסע דיג"

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

בלתי ממוקד (בש"פ 9322/99 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376 (2000); בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, [פורסם בנבו] פסקה 11 (23.1.2014)).

הבקשה לעיון בצווי האזנת הסתר

התשובה לבקשה זו מצויה בקביעת כב' בית המשפט העליון בפסקה 37 בבש"פ 4930/23 אבריאל בר יוסף נגד מדינת ישראל, (30.8.23), שם נקבע, בין היתר:

"התכליות האמורות – של הגבלת היקף החשיפה לחומר מודיעין ושל צמצום הבקשות להוצאת תעודות חיסיון – מביאות אפוא למסקנה כי בניגוד לטענת העורר לא ניתן לסווג צווים שיפוטיים באופן גורף כמשתייכים למסלול הראשון, וכי לתביעה יש שיקול דעת לקבוע כי הם שייכים, בהתאם לנסיבות, למסלול השני או השלישי. יש לפרש את המונח "חומר מודיעין" האמור בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי כך שהוא כולל, במקרים המתאימים, גם צווים שיפוטיים שהוצאו במסגרת החקירה. בנקודה זו יש להבהיר: אין חולק כי בית המשפט אינו "רשות מודיעין" כהגדרתה בתיקון מס' 75, וממילא אין לקבל שצו יוגדר כחומר מודיעין מעצם הפניה לבית המשפט לתתו. לצד זאת, גם צו שיפוטי, ובוודאי שתכניו, יכולים להימנות בפועל עם חומרי חקירה שנאספו או נרשמו בידי רשות מודיעין. לעיתים, עצם העובדה שהתבקש צו שיפוטי תהווה חומר מודיעין, ולעיתים, פרטיו ותוכנו של הצו – לרבות מועדו, סוג הצו, הגורם שכלפיו הוצא ופרק הזמן שביחס אליו ניתן – יכולים להיחשב חומר מודיעין, וכך גם המסמכים הקשורים במתן הצו, לרבות הבקשה ופרוטוקול הדיון בה. כל זאת, כאשר הוצאת הצו או האמור בו משקפים מידע המבטא את תוצרי העבודה של רשות מודיעין. ויובהר: חשיפתו של מידע כזה עלולה לסכל את תכליתו של תיקון מס' 75, בפרט כאשר יש חשש שמידע זה ימצא את דרכו אל ארגוני פשיעה. מבחינה זו, הצו השיפוטי עשוי להיות "קליפה" או "בית קיבול" לתכנים שבמהותם הם חומרי מודיעין, ואשר מסירתם עלולה לחבל לאורך זמן בעבודת מערך המודיעין."

בנסיבות העניין, ב"כ הנאשמים קיבלו פראפרזות וגם יודעים שהוצאו צווים להאזנת סתר לתקשורת בין מחשבים ונראה שזה האיזון הנכון ואין לחשוף מעבר לאמור.

למעלה מהנדרש ובהתייחס לטענות עו"ד פלדמן, שחלקן לא ראויות, נדגיש:

נושא הבקשה שלפנינו הוא גילוי החומר שנאסף בחריגה מהצווים ולא חוקיות הצווים בנוגע לתקשורת בין מחשבים. על כן, כאן רק נעיר בתגובה לטענת ב"כ הנאשם 1, שצווים אלה כמובן לא התירו חריגה מהם אך הם ניתנו כחוק.

עוד נעיר, שהאמור בנספח ב'- עמדה משפטית לדין וחשבון הצוות לבדיקת האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים, לעניין סמכות המשטרה להתקין אמצעי האזנה לפי סעיף 10א לחוק האזנת סתר, (בעמ' 86-83), בעקרון, מקובל עלינו ובעיקר כך לגבי המסקנה המשפטית שם:

"ניתן לראות את סעיף 10א לחוק כמקור סמכות להתקין אמצעי האזנה על טלפון נייד או מחשב לצורך ביצוע פעולה של האזנת סתר. והכל ככל שהחזירה למחשב נועדה לצורך התקנה של אמצעי שיבצע אך ורק האזנת סתר כהגדרתה בחוק, ואף מעשית לא יהיה בה כדי לעלות לכדי חיפוש ועיון בחומרי המחשב האגורים בו." (ראה שם בעמ' 86 סעיף 35 [Report-merari.pdf](https://www.merari.gov.il/Report-merari.pdf)).

עו"ד פלדמן כמובן רשאי לחלוק על העמדה המשפטית לעיל ולהגיש ערר בעניין זה אך אינו רשאי לכתוב תגובה צינית, בוטה ואף מבזה (ואין זו הפעם הראשונה), לפיה אינו סומך על בית המשפט, שכן הוא מייחס לו שיתוף פעולה זדוני ופסול עם גורמי חטיבת הסייבר, היחידה החוקרת והפרקליטות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 65979-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 279179/2017

בהערת אגב, נציין כי לפני מספר שנים בסמוך לתחילת שמיעת הראיות בתיק הוגשה בקשה לפסילת השופט זלוצובר לדון בתיק בשל העובדה שנתן צווים של האזנת סתר. הבקשה נדחתה וכבי' השופטת חיות, נשיאת בית המשפט העליון (בדימוס), דחתה את הערעור. ראו ע"פ 5647/19 יניב זגורי ואח' נגד מדינת ישראל (2.9.2019).

עוד נציין, שרק צו אחד מהצווים להאזנה לתקשורת בין מחשבים בהם מדובר בהחלטה זו – ניתן ע"י השופט זלוצובר, וצו זה ניתן בעניינו של שמעון שרביט שהגיע להסדר טיעון ונשפט.

סוף דבר

לאור כל האמור, הבקשה לעיון בחומר המודיעיני שנאסף בחריגה מהצווים – נדחתה וכך גם הבקשה לקבל את הצווים עצמם ולחקור את כל הגורמים שהסנגורים ביקשו לחקור. אשר לבקשה החילונית להורות על פסילת הראיות שהושגו תוך חריגה מצווי בית המשפט מכח דוקטרינת הפסלות הפסיקתית של ראיות שהושגו שלא כדין – התשובה ברורה ומייתרת את הבקשה עצמה, שכן כל מה שנאסף בחריגה מהצווים (ועל פי התביעה אפילו מה שנאסף כדין) לא נעשה בו כל שימוש.

לאור ההתפתחויות האחרונות וכתוצאה מהן, אנו מתירים לב"כ הנאשמים, אם הם חפצים בכך, להגיש השלמה לסיכומים להכרעת הדין וזאת בעניין זה בלבד. מאחר וטענות ב"כ הנאשמים, אם תהיינה, משותפות עתה לכולם – מבוקש שהשלמת הסיכומים תוגש ביחד לכולם על לא יותר מחמישה עמודים וזאת עד יום 19/10/25 בשעה 13:00.

התביעה רשאית להגיש תשובה/ תוספת לסיכומים, אם תרצה בכך, עד יום 22/10/25 בשעה 13:00.

לאור האמור ובשל כיבוד הערכאות – הבקשה לדחות את מועד מתן הכרעת הדין מתקבלת. הכרעת הדין תינתן ביום 4/12/25 בשעה 12:00. הנאשמים יובאו פיזית ע"י שב"ס. להודיע דחוף, לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"ו, 06 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.

דניאל בן טולילה, שופט

דינה כהן, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט

נתן זלוצובר, שופט בכיר
אב"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-12-65979 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

תיק חיצוני : 279179/2017

1
2

